

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobce: **A.R.**
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
se sídlem Ledčická 649/15, Praha 8
proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .
II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobce se žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, podanou u Krajského soudu v Praze, domáhal vydání rozsudku, který by deklaroval, že zásah žalovaného spočívající v nedoručení rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 16.března 2016, č.j. MHMP 1450317/2016/Pěk (dále jen „dotčené rozhodnutí“), zmocněnci žalobce Ing. M. J. do jeho datové schránky, byl nezákonný.

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

2. Žalobce namítá, že správní orgán měl dle § 34 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), dotčené rozhodnutí doručovat zmocněnci žalobce, přičemž s tímto zmocněncem žalovaný v minulosti jednal a plná moc k zastupování žalobce zmocněncem byla doložena přímo na podatelnu žalovaného dne 5.10.2015. Pochybení žalovaného zasáhlo do veřejných subjektivních práv žalobce, jelikož je na něm vymáhána pokuta na základě rozhodnutí, které nebylo doručeno jeho zmocněnci a nemohl tak proti rozhodnutí podat odvolání. Žalobce si zvolil pro zastupování v řízení o přestupku zmocněnce, kterému měly být doručovány veškeré písemnosti, tak jak to zákon stanovuje. Žalobce byl pochybením žalovaného zkrácen na možnostech obrany proti rozhodnutí, kterým byl uznán vinným, a byla mu uložena pokuta, kterou je nyní nucen hradit. S odkazem na judikaturu NSS uvádí, že proti nedoručení rozhodnutí nelze užít žalobu na ochranu proti nečinnosti, ale lze proti němu brojit zásahovou žalobou (rozsudek NSS ze dne 25.6.2015, č.j. 2 As 190/2014-52, rozsudek NSS ze dne 9.12.2015, č.j. 10 As 180/2015-64).
3. Krajský soud v Praze usnesením ze dne 6.11.2017, č.j. 46 A 170/2017-11, postoupil věc Městskému soudu v Praze.
4. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě shrnul obsah spisu správního orgánu a uvedl, že s předmětnou žalobou nesouhlasí a navrhuje, aby byla zamítnuta jako nedůvodná. Žalovaný dotčené rozhodnutí doručoval prostřednictvím České pošty, s.p., žalobce ani zmocněnec písemnost nepřevzali. Žalovaný dotčené rozhodnutí opatřil doložkou právní moci dne 29.4.2016. Dne 25.10.2017 byla žalovanému doručena námitka proti postupu správce daně, na základě které žalovaný zjistil, že dotčené rozhodnutí bylo vadně doručováno zmocněnci na adresu pobytu, nikoliv do datové schránky. Na základě tohoto zjištění bylo dne 20.11.2017 zastaveno řízení o přestupku z důvodu zániku odpovědnosti a stejného dne bylo vyhotoveno sdělení o pozbytí právní moci a vykonatelnosti dotčeného rozhodnutí, které bylo zasláno příslušnému registru řidičů a zmocněnci bylo do datové schránky doručeno vyrozumění o zastavení řízení. Žalovaný ihned poté, co zjistil vadu řízení, spočívající ve vadném doručování dotčeného rozhodnutí, řízení pro prekluzi zastavil. Žalobci tudíž nevznikl žádný důsledek z jednání žalovaného. Žalovaný dále uvádí, že se domnívá, že žalobce není aktivně legitimovaný, jelikož nedoručení rozhodnutí není nezákonným zásahem správního orgánu, žalobce nadto ani netvrdí nezákonný zásah a jeho důsledky ve své právní sféře. Žalobu podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), nelze na daný případ použít, v tomto odkazuje na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16.11.2010, č.j. 7 Aps 3 /2008 a rozsudek NSS ze dne 4.8.2005, č.j. 2 Aps 3/2004-42.
5. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného uvedl, že doložka právní moci byla vyznačena dne 29.4.2016 a žalovaný napravit své pochybení až dne 25.10.2017. Žalobce byl téměř rok a půl považován za vinného, v souvislosti s vyslovením vinny byly žalobci připsány 3 body do evidenční karty řidiče. Pochybení žalovaného, na základě kterého měl evidovány body v evidenční kartě řidiče po dobu téměř 18 měsíců, je způsobilé zasáhnout do veřejných subjektivních práv žalobce a způsobit mu újmu, kdy v tomto odkazuje na rozsudek Okresního soudu Praha-východ ze dne 9.11.2017, č.j. 4 C 114/2017-61. Žalobce byl navíc nucen uhradit uloženou pokutu, přestože rozhodnutí pro vadné doručování nebylo pravomocné. Vyslovení nezákonnosti poslouží žalobci jako titul pro řízení o náhradě škody pro nesprávný úřední postup. Dále žalobce uvádí, že dle rozsudku NSS ze dne 10.4.2013, č.j. 4 As 6/2013-28, pokud si adresát zřídí datovou schránku, povinnost

kontrolovat poštu na adrese trvalého pobytu zaniká, v takovém případě je uplatnění fikce doručení vyloučeno.

Správní spis

6. Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že dne 17.9.2015 byl žalobci doručen příkaz o uložení pokuty, pod č.j. MHMP 1569409/2015/BuO, za spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/200 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“). Dne 21.9.2015 byl prostřednictvím emailu bez zaručeného elektronického podpisu zaslán v dané věci odpor, který byl podepsaný Ing. M. J. K tomuto odporu byla přiložena plná moc, ve které žalobce zmocnil Ing. M. J. k zastupování ve věci v plném rozsahu. Stejného dne přišel odpor stejného obsahu, který byl doručen prostřednictvím emailu s ověřeným elektronickým podpisem. Přiložená plná moc nebyla podepsána zmocnitelem. Dne 23.9.2015 bylo vydáno usnesení, kterým byla žalobci stanovena lhůta k doplnění podání. Dne 5.10.2015 byla žalovanému doručena podepsaná plná moc.
7. Žalovaný nařídil ústní jednání na den 11.1.2016, toto bylo zmocněnci doručeno do datové schránky dne 13.11.2015 a žalobci bylo doručováno prostřednictvím České pošty, s.p., tomuto byla písemnost vložena do schránky dne 30.11.2015. Dne 11.1.2016 zmocněnec zaslal žalovanému prostřednictvím emailu s ověřeným elektronickým podpisem vyjádření ve věci. Žalovaný nařídil ústní jednání na den 24.2.2016, kdy toto doručoval žalobci i zmocněnci prostřednictvím České pošty, s.p., přičemž ani jeden si písemnost fyzicky nepřebíral a zásilka jim byla vložena do schránky dne 15.2.2016. Dne 17.2.2016 zmocněnec požádal žalovaného prostřednictvím emailu s ověřeným elektronickým podpisem o poskytnutí kopie spisu, kterou by si převzal dne 19.2.2016.
8. Dne 16.3.2016 vyhotovil žalovaný dotčené rozhodnutí č.j. MHMP 450317/2016/Pěk, sp. zn. S-MHMP 1366113/2015/Pěk., kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o pozemních komunikacích a byla mu uložena pokuta ve výši 1.500,-Kč a povinnost uhradit žalovanému náhradu nákladů řízení v částce 1.000,-Kč.
9. Dotčené rozhodnutí bylo doručováno žalobci i zmocněnci prostřednictvím České pošty, s.p., ani jeden si písemnost nevyzvedl, žalobci byla zásilka vložena do schránky dne 31.3.2016 a zmocněnci dne 30.3.2016. Na dotčeném rozhodnutí byla vyznačena doložka právní moci, kdy rozhodnutí mělo nabýt právní moci dne 29.4.2016.
10. Dne 25.10.2017 byla žalovanému doručena námitka proti postupu správce daně ze dne 19.10.2017, ve které je uvedeno, že zmocněnec nemá žádné informace o tom, že by bylo vydáno rozhodnutí ve věci. Dne 20.11.2017 byl vyhotoven záznam o pozbytí právní moci a vykonatelnosti dotčeného rozhodnutí s odůvodněním, že je pochybnost o tom, zda byla žalobci písemnost fyzicky doručena, což mu nelze přičítat k tíži. Dne 20.11.2017 bylo zastaveno řízení o přestupku, jelikož se přestupek nepodařilo projednat v zákonné lhůtě. Zmocněnci bylo do datové schránky doručeno vyrozumění o zastavení řízení.

Podmínky pro projednání žaloby

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

11. Žalobce považuje nedoručení dotčeného rozhodnutí do datové schránky zmocněnce žalobce za nezákonný zásah, kterým byl přímo zkrácen na svých právech, a proto podal žalobu dle § 82 a násl. s.ř.s. k Městskému soudu v Praze, který přezkoumal postup žalovaného při doručování dotčeného rozhodnutí z hlediska tvrzeného zásahu. Při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu, jelikož žalobce se domáhá pouze určení toho, že byl zásah nezákonný (ustanovení § 87 odst. 1 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť žalobce i žalovaný s projednáním bez nařízení ústního jednání vyslovili souhlas (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).
12. Podle ust. § 82 s.ř.s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
13. Podle § 84 odst. 1 s.ř.s. musí být žaloba podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze podat žalobu do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo. Podle § 84 odst. 2 s.ř.s. zmeškání lhůty nelze prominout.
14. Podle § 85 s. ř. s. je podaná žaloba nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to však neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.
15. Aktivní legitimace v řízení o žalobách na ochranu před nezákonným zásahem svědčí každému, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech zásahem správního orgánu. Žalobce tvrdí, že zásah spočíval v tom, že žalovaný nedoručil rozhodnutí ze dne 16.3.2016, č.j. MHMP 145031/2016/Pěk, zmocněnci žalobce do jeho datové schránky, a domáhá se toho, aby soud vyslovil nezákonnost takového postupu. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 12.7.2018, č.j. 2 As 93/2016-38, jsou orgány veřejné moci povinny doručovat účastníkům řízení způsobem, který stanoví zákon. Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku uvedl: *„Nesprávný postup žalovaných při doručování písemností (doručování poštou namísto e-mailem) tedy může být podle okolností nezákonným zásahem. Jakkoli půjde o situace spíše v reálném životě ojedinělé, může nesprávné doručování pro toho, komu bylo doručováno, představovat nadměrnou administrativní zátěž, kterou není povinen snášet. Taková zátěž pak může zcela výjimečně vést i ke vzniku materiální újmy, například proto, že ten, komu nebylo nesprávně doručováno, vynaloží v souvislosti s doručováním prostředky, které by jinak nevynaložil.“*
16. Právní závěr o tom, že proti nedoručení rozhodnutí účastníkovi správního řízení se lze bránit zásahovou žalobou podle § 82 a násl. s.ř.s., konstatoval Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 25.6.2015, č.j. 2 As 190/2014-52, na který poukazuje žalobce.
17. Z výše uvedeného dospěl soud k závěru, že žalobce je aktivně legitimován k podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, když jednak je aktivní legitimace založena na tvrzení žalobce a jednak z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že nesprávný postup při doručování může být podle konkrétních okolností zásahem, proti němuž lze brojít žalobou podle § 82 s.ř.s.
18. Soud shledal žalobu za přípustnou i z pohledu splnění podmínek uvedených v § 85 s.ř.s., ze kterého vyplývá, že v případě, kdy se žalobce domáhá pouze určení, že zásah byl

nezákonný, nemusí soud posuzovat otázku, zda bylo možno domáhat se ochrany nebo nápravy jinými právními prostředky (rozhodnutí rozšířeného senátu NSS ze dne 5.12.2017, č.j. 1 Afs 58/2017-42, všechna rozhodnutí NSS dostupná na www.nssoud.cz).

19. Pokud jde o lhůtu pro podání žaloby, soud konstatuje, že žaloba byla podána v zákonem stanovené lhůtě. Žalobcem tvrzený zásah spočívající v nedoručení rozhodnutí do datové schránky zmocněnci žalobce je nutno považovat za úkon trvající, je proto nutno vycházet z toho, že lhůta pro podání žaloby neuplynula do té doby, dokud zásah trval. Až ukončení zásahu znamená, že je nutno počítat běh lhůty pro podání žaloby podle § 84 odst. 1 s.ř.s. (viz např. rozsudek NSS ze dne 26.6.2013, č.j. 6 Afs 1/2013-51, rozsudek NSS ze dne 14.8.2014, č.j. 10 Afs 20/2014-51, rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 15.5.2018, sp.zn. II. ÚS 635/18). V době podání žaloby žalobcem tvrzený zásah trval.

Posouzení důvodnosti žaloby

20. Jak již bylo výše uvedeno, žalobce spatřuje nezákonný zásah v nesprávném postupu při doručování dotčeného rozhodnutí ze dne 16.3.2016. Doručování rozhodnutí správních orgánů je upraveno správním řádem. Podle § 19 odst. 1 a odst. 2 správního řádu doručí správní orgán písemnost prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, a až v okamžiku, kdy není možné písemnost doručit tímto způsobem, lze ji doručit prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Podle § 34 odst. 2 správního řádu se písemnosti doručují pouze zástupci účastníka řízení, s výjimkou případů, kdy má zastoupení něco v řízení osobně vykonat. Doručení zastoupenému poté nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.
21. V daném případě je ze spisového materiálu zřejmé, že správnímu orgánu byla doručena plná moc zmocněnce a zmocněnci byly zpočátku písemnosti doručovány prostřednictvím jeho datové schránky. Dotčené rozhodnutí ze dne 16.3.2016 však bylo doručováno jak zmocněnci, tak zmocněnému (žalobci) chybně prostřednictvím České pošty. Není pochyb o tom, že postup žalovaného při doručování rozhodnutí ze dne 16.3.2016 nebyl v souladu s výše uvedenými ustanoveními správního řádu.
22. Soud se dále zabýval otázkou, zda v důsledku tohoto postupu při doručování, který nebyl v souladu se zákonem, došlo k zásahu do veřejných subjektivních práv žalobce, které uvedl v podané žalobě.
23. Z výše uvedeného ustanovení § 82 s.ř.s. je zřejmé, že nezákonným zásahem je takový úkon správního orgánu, který, mimo jiné, byl zaměřen přímo proti žalobci nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo. K tomu, aby mohl dospět soud k závěru, že šlo o nezákonný zásah, musí být prokázáno, že samotným postupem nebo v důsledku postupu správního orgánu došlo k přímému zásahu do práv žalobce.
24. Žalobce v podané žalobě tvrdí, že zásah do svých veřejných subjektivních práv spatřuje v tom, že je proti němu vymáhána pokuta za přestupek, a v tom, že se proti tomuto rozhodnutí nemohl bránit odvoláním.
25. Pokud jde o tvrzený zásah do práv žalobce spočívající ve vymáhání pokuty, stanovisko žalobce soud nesdílí. Ze spisového materiálu vyplývá, že žalobci byla doručena „Předexekuční upomínka, vyrozumění o výši nedoplatku“ ze dne 23.10.2017. Z ustanovení § 106 odst. 3 správního řádu vyplývá, že pro exekuci na peněžitá plnění, vybírání a evidenci peněžitých plnění se uplatní postup pro správu daní. Tímto zákonem je zákon č.

280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů. Z ustanovení § 178 odst. 1 daňového řádu vyplývá, že výkon rozhodnutí, tedy daňová exekuce, se nařizuje vydáním exekučního příkazu, čímž je zahájeno exekuční řízení. Dokument ze dne 23.10.2017 však není exekučním příkazem, nelze tedy učinit závěr o tom, že na žalobci byla pokuta vymáhána, resp. nelze tvrdit, že došlo k zahájení exekučního řízení. Dokument ze dne 23.10.2017 je nutno považovat za výzvu k dobrovolnému plnění povinnosti (§ 259 o.s.ř. ve spojení s § 177 odst. 1 daňového řádu). Žalobce byl upozorněn na dluh a byl vyzván k jeho dobrovolné úhradě. To znamená, že k žalobcem tvrzenému zásahu do jeho práv, tj. k vymáhání pokuty, k nucenému plnění povinnosti uhradit pokutu, nedošlo.

26. Žalobce dále spatřoval zásah do jeho veřejných subjektivních práv v tom, že proti dotčenému rozhodnutí ze dne 16.3.2016 nemohl v důsledku nedostatků při doručování brojít proti němu odvoláním. Ani tento názor soud nesdílí. V okamžiku, kdy se žalobce dozvěděl o existenci rozhodnutí ze dne 16.3.2016, nic mu nebránilo v tom, aby se u správního orgánu domáhal řádného doručení tohoto rozhodnutí a následně proti němu podal odvolání. Z ust. § 83 odst. 1 správního řádu vyplývá, že odvolací lhůta činí patnáct dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. V daném případě jinak stanovena není, to znamená, že odvolací lhůta běží ode dne, kdy bylo účastníkovi řízení, resp. v daném případě zmocněnci účastníka řízení (žalobce), rozhodnutí oznámeno. Oznámením rozhodnutí se samozřejmě myslí řádné oznámení, tedy doručení v souladu s právními předpisy. Pouze pro úplnost soud konstatuje, že pro žalobce neplatilo omezení, které pro odvolací lhůtu při neoznámení rozhodnutí stanoví § 84 odst. 1 správního řádu, neboť je zřejmé, že žalobce byl účastníkem uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu. Ani v tomto směru dle názoru soudu k zásahu do práv žalobce nedošlo.
27. Žalobce v žalobě jiné dotčení veřejných subjektivních práv netvrdí.
28. Až v replice ze dne 5.2.2018, která byla téhož dne soudu doručena, poukázal žalobce na to, že byl po dobu téměř 18 měsíců považován za vinného z přestupku a byly mu připsány tři body do evidenční karty řidiče s tím, že intenzitu takového zásahu je oprávněn posuzovat civilní soud v řízení o náhradě škody způsobené nesprávným úředním postupem. Přes tvrzení žalobce, že jde o skutečnosti, které má posuzovat civilní soud, z důvodu procesní opatrnosti považuje soud za potřebné zmínit, že jde o nová tvrzení, která nebyla v žalobě namítána. Z tohoto pohledu jde o „novou“ žalobu, jde o tvrzení, která jsou uplatněna zcela nově, přičemž soud má za to, že k jejich uplatnění došlo poté, kdy uplynula dvouměsíční subjektivní lhůta pro podání žaloby.
29. Ze spisového materiálu vyplývá, že postup žalovaného spočívající v řádném nedoručení dotčeného rozhodnutí ze dne 16.3.2016, který žalobce považuje za nezákonný zásah, byl ukončen po podání žaloby, a to usnesením o zastavení řízení o přestupku ze dne 20.11.2017, č.j. MHMP 1823677/2017/Bur, sp.zn. S-MHMP 1366113/2015/Rur, které bylo poznamenáno do spisu, o tomto usnesení o zastavení řízení byl zástupce žalobce vyrozuměn přípisem označeným jako „Vyrozumění o zastavení řízení“, které bylo doručeno zástupci žalobce dne 20.11.2017. To znamená, že došlo k ukončení postupu, který žalobce označil za nezákonný zásah. Po ukončení tvrzeného zásahu je pak nutno počítat běh lhůty pro podání žaloby (viz rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 15.5.2018, sp.zn. II. ÚS 635/18). Dvouměsíční subjektivní lhůta pro podání žaloby počala běžet dnem následujícím po ukončení zásahu, uplynula dnem, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (§ 40 odst. 1, odst. 2 s.ř.s.). Vzhledem k tomu, že dne 20.1.2018 byla sobota, uplynula lhůta pro podání žaloby dne

22.1.2018 (§ 40 odst. 3 s.ř.s.). Replika byla uplatněna podáním, které bylo soudu doručeno po uplynutí této lhůty dne 5.2.2018. Z důvodu marného uplynutí subjektivní dvouměsíční lhůty se soud tvrzeními, která byla obsažena v replice ze dne 5.2.2018, nezabýval pro jejich opožděné uplatnění.

30. Závěrem považuje soud za potřebné konstatovat, že žalobce se podanou žalobou domáhal deklarace tvrzeného zásahu, ačkoliv ke dni podání žaloby takový zásah dosud trval. Z ustanovení § 87 odst. 2 s.ř.s., podle něhož soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval a přikáže, aby - je-li to možné - obnovil stav před zásahem, vyplývá, že deklarace tvrzeného zásahu se lze domáhat tehdy, jestliže tvrzený zásah již netrvá (viz např. rozsudek NSS ze dne 28.5.2014, sp.zn. 1 Afs 60/2014). Tak tomu však ke dni podání žaloby nebylo, zásah trval a byl ukončen až po podání žaloby dne 20.11.2017
31. Ze všech výše uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, proto žalobu podle § 87 odst. 3 s.ř.s. zamítl.
32. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší, žalovanému správnímu orgánu náklady nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. května 2019

JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.